

U s n e s e n í

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Bohuslavy Drahošové a JUDr. Petra Indráčka v právní věci žalobkyně **H. K.**, v řízení zastoupené Mgr. Luděkem Růžičkou, advokátem se sídlem Brno, Havlišova 15, proti žalované **České lékařské komoře** se sídlem Olomouc, Dolní náměstí 38, o žalobě proti rozhodnutí Čestné rady žalované ze dne 9.3.2012 č.j. 11/65-001/0223, 11/65-002/0223, ve věci zahájení disciplinárního řízení,

t a k t o :

- I. Žaloba se **odmítá**.
- II. Žádná z účastnic řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni se po právní moci tohoto usnesení **vrací** z účtu Krajského soudu v Ostravě zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000,- Kč.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí Čestné rady žalované, jímž bylo potvrzeno rozhodnutí Revizní komise Okresního sdružení žalované Žďár nad Sázavou ze dne 21.11.2011 č.j. 11/65-001, 0002/0223, kterým bylo rozhodnuto o nezahájení disciplinárního řízení proti MUDr. O. H. a proti MUDr. J. P. Namítá skutečnosti, z nichž dovozuje, že disciplinární řízení proti uvedeným lékařům mělo být zahájeno.

Dle § 65 odst. 1 s.ř.s. kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.

Dle § 65 odst. 2 s.ř.s. žalobu proti rozhodnutí správního orgánu může podat i účastník řízení před správním orgánem, který není k žalobě oprávněn podle odstavce 1, tvrdí-li, že postupem správního orgánu byl zkrácen na právech, která jemu příslušejí, takovým způsobem, že to mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí.

Žalobou napadeným úkonem byly shledány nedůvodnými námitky žalobkyně proti rozhodnutí o nezahájení disciplinárního řízení vůči uvedeným lékařům, a to na základě žalobkyní podaných stížností.

Žalobkyni není podle zák. č. 220/1991 Sb., o České lékařské komoře, České stomatologické komoře a České lékárnické komoře, ve znění pozdějších předpisů, ani žádný z předpisů vydaných Českou lékařskou komorou na základě zmocnění v tomto zákoně obsažených (zde zejm. Stavovský předpis žalované č. 4 – Disciplinární řád žalované) jako stěžovatele na postup lékaře zakručeno právo na zahájení disciplinárního řízení s lékařem. Posouzení, zda bude či nebude disciplinární řízení zahájeno, náleží toliko příslušným orgánům žalované. Uvedená situace je obdobná postavení oznamovatele přestupku podle § 58 odst. 4 zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, příp. oznamovatele trestného činu dle § 158 odst. 2 zák. č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestního řádu), ve znění pozdějších předpisů. Ve všech případech platí, že ať už na základě přijatého oznámení (stížnosti), rozhodne příslušný správní orgán jakkoli, oznamovateli (stěžovateli) nesvědčí žádné veřejné subjektivní právo na vedení řízení o veřejnoprávním postihu za případné protiprávní jednání vůči konkrétní osobě.

Rozhodnutí, jímž bylo rozhodnuto o nezahájení disciplinárního řízení vůči uvedeným lékařům na základě žalobkyniny stížnosti tak není rozhodnutím, jímž by se zakládala, měnila, rušila či závazně určovala práva či povinnosti žalobkyně. Bez ohledu na existenci či neexistenci veřejnoprávního postihu vůči uvedeným lékařům totiž práva a povinnosti žalobkyně, jak jsou zaručeny právními předpisy České republiky, zůstávají nezměněna. Žaloba tedy byla v posuzovaném případě podána osobou, jejíž práva či povinnosti nebyla napadeným rozhodnutím založeno, změněna, zrušena či závazně určena, tzn. osobou k podání žaloby podle § 65 s.ř.s. zjevně neoprávněnou. Proto soud žalobu podle § 46 odst. 1 písm. c) s.ř.s. odmítl.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 3 s.ř.s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

S ohledem na odmítnutí žaloby rozhodl soud podle § 10 odst. 3 věty poslední zák. č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, o vrácení zaplaceného soudního poplatku žalobkyni.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 18. září 2013

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu